

[Jette Boutrup.]

Begrundelse.

Selv om der kun er få måneder til den afgørende afstemning om EF, er de forfatningsretlige problemer i forbindelse med Danmarks eventuelle indtræden i EF langt fra afklarede, og de mest ansete juridiske eksperter som professorerne Alf Ross, Ole Espersen og Erik Siesby har ytret tvivl om professor Max Sørensens fortolkning af grundlovens § 20.

Sidst har professor Holger Steen Sørensen påvist, at professor Max Sørensens resonnement heller ikke holder for en semantisk analyse og i øvrigt har en række fatale logiske mangler.

Når den juridiske sagkundskab i den grad er uenig om fortolkningen af grundlovens § 20, er det helt urimeligt, at der ikke er adgang til forfatningskommissionens arkiv, da en nærmere belysning af forhandlingerne om udformningen af § 20 eventuelt kunne kaste mere lys over, hvad grundlovsfædrene havde tænkt sig med den omstridte paragraf.

Statsminister *J. O. Krags* svar (27. juni 1972):

Forfatningskommissionen af 1946 bestod udelukkende af repræsentanter for rigsdagens politiske partier; udover medlemmerne havde kun de tilforordnede sagkyndige og sekretariatet adgang til at overvære kommissionens drøftelser og forhandlinger. Kommissionens arkiv, der omfatter referater af møderne i plenarforsamlingen og de 5 underudvalg samt udkast til de enkelte grundlovsbestemmelser og en del materiale fra de sagkyndige, er afgivet til rigsarkivet.

Det var for kommissionens medlemmer en udtrykkelig forudsætning, at alt materiale vedrørende kommissionens arbejde, bortset fra det, der er gengivet i betænkningen, blev betragtet som fortroligt, og kommissionens sekretariat har over for statsministeriet bekræftet, at medlemmerne lagde afgørende vægt på, at de drøftelser og forhandlinger, der havde fundet sted såvel i plenarforsamlingen som i de enkelte udvalg, ikke blev gjort tilgængelige for offentligheden.

Statsministeriet har i overensstemmelse hermed måttet afvise alle henvendelser fra videnskabsmænd og andre, der har ønsket

adgang til kommissionens arkiv, og akterne vedrørende forfatningskommissionens drøftelser og overvejelser i forbindelse med udformningen af §§ 19 og 20 i grundloven har således ikke kunnet danne grundlag for overvejelser i regeringen om forholdet mellem grundlovens § 20 og Romtraktaten.

Regeringen mener fortsat ikke at kunne give adgang til forfatningskommissionens arkiv i strid med kommissionens udtrykkelige ønske om, at alt materiale vedrørende kommissionens arbejde betragtes som fortroligt og ikke gøres tilgængeligt.

Af *Poul Schlüter* til finansministeren (21. juni 1972):

„Vil ministeren forlænge klagefristen over de ændrede forskudsansættelser?“

Begrundelse.

Den foreskrevne klagefrist på otte dage er for kort.

Finansminister *Grimbaums* svar (23. juni 1972):

Den omhandlede frist giver adgang til at gøre indsigelse imod de forhøjelser af forskudsregistreringen for 1972, som for tiden foretages i tilfælde, hvor indkomst- og fradragsoplysningerne fra slutligningen for 1971 tyder på, at forskudsregistreringen har været for lav.

Efter kildeskattelovens § 53, stk. 3, 2. pkt., kan skattemyndighederne i indkomstårets løb ændre forskudsregistreringen, når det må forventes, at indkomstforholdene vil komme til at afvige væsentligt fra, hvad der er lagt til grund ved den hidtidige forskudsregistrering. Oplysninger herom vil i praksis navnlig fremkomme i forbindelse med den slutligning, der finder sted i årets løb vedrørende det forudgående indkomstår. I den aftale, der blev indgået mellem den daværende finansminister og repræsentanter for de kommunale myndigheder om forskudsregistreringen for 1972, er det udtrykkeligt bestemt, at kommunerne i indkomstårets løb i videst muligt omfang vil foretage løbende ajourføring af registreringen, og at dette bl. a. kan ske i forbindelse med gennemgangen af selvangivelserne for 1971. Det er dette, der nu er iværksat. I tilfælde, hvor der herefter findes grundlag for en forhøjelse af forskudsregistreringen, underretter den